

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.141/2014/13.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év március hó 17. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 22.B.767/2012/23. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 3 (három) évre enyhíti, amelyet börtönben kell végrehajtani.

A vádlottal szemben további 570.000,- (ötszázhetvenezer) forint összegre vagyonekobjást rendel el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék a 2014. február hó 17. napján kihirdetett 22.B.767/2012/23. számú ítéletével a vádlottat befolyással üzérkedés büntette (Btk. 299. § (1) és (2) bekezdés a/ pontja), folytatólagosan elkövetett csalás büntette (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ és c/ pontja, és (4) bekezdés b/ pontja) és 3 rb. csalás büntette (Btk. 373. § (1) bekezdés (2) bekezdés b/ és c/ pontja és (3) bekezdés b/ pontja) miatt - halmazati büntetésül - 4 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltasra ítélte, megállapította, hogy a vádlott a büntetés kétharmad részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

A vádlottal szemben 200.000,- forint erejéig vagyonekobjást rendelt el.

Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott felmentésért, védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést.

Az ügyész az elsőfokú ítéletet tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.336/2014/1. számú átiratában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és megalapozott, felülbírálatra alkalmas

tényállást állapította meg. Az indokolási kötelezettségének úgyszintén eleget tett, a felmentésre irányuló fellebbezések a bizonyítékok felülmérlegelésére irányulnak, ezért nem vezethetnek eredményre.

A vádlott bűnösségére vont következtetést okszerűnek és a minősítést helyesnek tartotta, azt annyiban tartotta kiegészítendőnek, hogy a 3 rb. csalás büntettét a vádlott közvetett tettesként követte el.

Az elbíráláskori Btk-t a törvényszék helyesen alkalmazta és a középértéktől elmaradó tartamú szabadságvesztést inkább enyhének, mint túlzottnak tartotta. Kifejtette, hogy helyesen a korrupciós cselekménnyel kapcsolatban ígért 200.000,- forint vagyoni előnyre elrendelt vagyonekobzásnak a jogszabályi hivatkozása a Btk. 74. § (1) bekezdés f/ pontja, továbbá indítványozta, hogy a csalás elkövetése során szerzett összesen 570.000,- forint tekintetében is rendelje el az ítéletábla a Btk. 74. § (1) bekezdés a/ pontja értelmében a vagyonekobzást, mivel az nem ütközik súlyosítási tilalomba.

Mindezek alapján a fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéletábla annyiban változtassa meg az elsőfokú ítéletet, hogy a 3 rb. csalás büntettét közvetett tettesként elkövetettnek minősítse, illetve rendeljen el további 570.000,- forintra vagyonekobzást, egyebekben pedig az ítéletet hagyja helyben. Bejelentette tovább, hogy a nyilvános ülésen nem vesz részt.

A vádlott védője írásban is indokolta a fellebbezését, kifejtve, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, iratellenes és az indokolási kötelezettségét sem teljesítette a bíróság. Kifejtette, hogy a vádlott mindvégig tagadta a terhére rótt bűncselekmények elkövetését, ezzel szemben alapvetően csak a sértett vallomása terhelte, aki azonban demenciában szenved, ezért a vallomásra nem lehetne bűnösséget megállapító ítéletet alapozni. Emellett kifejtette, hogy a vádlottnak a laptop vásárlások kapcsán mindössze a sértett szállítása volt a feladata, ezért kapott egy jelképes összeget. Továbbá a tereprendezési munka elvégzéséhez szükséges tapasztalatokkal rendelkezett a vádlott, a munka elvégzését a sértett akadályozta meg. Arról sem volt szó, hogy munkaügyi ellenőröket kívánt volna lefizetni a vádlott, a tanú elmondta, hogy csak büntetés miatt kért pénzt a vádlott a sértettől.

Mindezek alapján, továbbá az eljáró tanácsban bekövetkező szabálytalan változások miatt, elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését kérte a védő, másodlagosan felmentésre tett indítványt, míg harmadlagosan a büntetés enyhítését kérte a vádlott egészségügyi állapotára hivatkozva.

A védő a nyilvános ülésen az írásbeli fellebbezésben foglaltakat fenntartotta, az enyhítő körülmények között kihangsúlyozta a rendkívüli időmúlást, továbbá csatolt orvosi igazolásokat, valamint elmondta, hogy a vádlott egyedüli családfenntartó.

A vádlott utolsó szó jogán ártatlanságát hangoztatta, elmondta, hogy a sértettől nem vett át pénzt, mindössze a laptopok vásárlásakor a szállítás miatti költségét fizette ki a sértett.

A Fővárosi Ítéletábla a védelmi perorvoslatok alapján eljárva a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a Fővárosi Törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék eljárásában a büntetőeljárás törvény rendelkezéseit megtartotta, a védő által hivatkozott eljárási szabálysértés nem történt az eljárás során, a sértett vallomása pedig az eljárásban az elsőfokú bíróság által kifejtettek szerint értékelhető volt bizonyítékként.

A törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségének is eleget tett, indokolása nem volt hiányos. A vádlott tagadásával szemben a sértett terhelő vallomásait fogadta el elsősorban a tényállása alapjául, a mérlegeléséről megfelelő módon számot adott.

A sértett valóban demenciában szenved, úgy, ahogy azt az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában rögzítette, azonban helyesen következtetett arra az elsőfokú bíróság, hogy ez az állapot a sértett tanúzási képességét, illetve szavahihetőségét nem érintette és a vallomásai aggálytalanul felhasználhatóak voltak. Az elsőfokú bíróság által ennek kapcsán kifejtettekkel az ítélet tábla maradéktalanul egyetértett. A sértett terhelő vallomásait megerősítette a tanú vallomása is, akinek a szavahihetőségéhez nem fért kétség. A tanú alapvetően a sértett elmondásából értesült a különböző ügyletekről, ekként a vallomása nem is lehetett olyan mélységű, mint a sértetté, azonban azzal ellentmondásba sem került. A 2. tényállási ponttal kapcsolatos vallomása sem cáfolta a sértett ezzel kapcsolatos következetes, részletes vallomását. Meg kell jegyezni, hogy egyébként a vádlott amellet, hogy a bűncselekmények elkövetését tagadta, az azok alapjául szolgáló megállapodásokat, ügyleteket maga sem vitatta, úgy ahogyan a telek kapcsán a mellette valló tanú is megerősítette az alaptörténetet. A vádlott tagadásával szemben a sértett terhelő vallomást erősítették az egyes okirati bizonyítékok is.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítélet tábla megállapította, hogy a törvényszék által megállapított tényállás helytálló, azt mindösszesen a másodfokú eljárásban a személyi körülmények kapcsán elhangzottakkal kellett a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontjára alapítottn kiegészíteni, mely szerint:

- A vádlottnak szív panaszai vannak.
- A vádlott lány gyermeke várandós, őt is a vádlott tartja el.
- A 3. tényállási pontban a családi cselekményeknél helyesen nem elkövetési értéket, hanem okozott kárt kell rögzíteni valamennyi esetben és ennek megfelelően a jogi indokolásban is okozott kár összegéről kell van szó, nem elkövetési értékről.

Mindezen kiegészítésekkel, illetve pontosításokkal az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, a másodfokú felülbírálat alapját képezi.

Az irányadó tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényesen minősítette valamennyi bűncselekményt. A 3. tényállási pont alatt szereplő bűncselekményeket a vádlott valóban közvetett tettesként követte el, ahogy az egyébként magából a tényállásból, illetve az ítélet 11. oldalán a jogi indokolásból is kiderül, e körben nem mulasztott az elsőfokú bíróság, a rendelkező részben is helyesen jelölte meg a vádlott által elkövetett cselekményeket.

Helyesen alkalmazta az elsőfokú bíróság az elbíráláskori büntető törvényt, a 2012. évi C. törvényt, mivel annak a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezése enyhébb elbírálást eredményez a vádlott számára. Ekörben helytállóan hivatkozott a törvényszék a Kúria a 4/2013. (X.14.) BK véleményében foglaltakra, mely szerint „Határozott tartamú szabadságvesztés esetében a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének legkorábbi, törvény erejénél fogva kötelező időpontjára vonatkozó rendelkezés a 2012. évi C. törvény (Btk. 2. §. (1)-(2) bekezdése szerinti elbírálás fogalmába tartozik. Megváltoztatása alapot ad - enyhébb elbírálás címén - módosító törvény alkalmazására.”.

Észlelte az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet 11. oldalán a jogi indokolásban egyes jogszabályhelyeket pontatlanul tüntetett fel, így az üzletszerűség esetében a Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pont a helyes megjelölés, a kár pedig helyesen a Btk. 459. § (6) bekezdésében került meghatározásra.

A törvényszék a bűnösségi körülményeket lényegében helytállóan feltárta, azt mindössze a másodfokú eljárásban a vádlott által előadottakkal kellett kiegészíteni, így az egészségi állapotával, illetve a további eltartott megjelölésével, valamint az elsőfokú ítélet meghozatala óta eltelt további időmúlással.

Mindezek alapján a cselekmények tárgyi súlyára, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességre tekintettel az ítéletábra lehetőséget látott a kiszabott büntetés enyhítésére.

Ellenben helyesen hivatkozott arra a fellebbviteli főügyészség, hogy nem ütközik a Be. 354. § (5) bekezdése alapján súlyosítási tilalomba a másodfokú eljárásban elrendelt vagyonelkobzás, így az indítványban foglaltakkal egyezően további 570.000,- forint összegre az ítéletábra vagyonelkobzást rendelt el a Btk. 74. § (1) bekezdés a/ pontja értelmében, mivel a tényállás alapján a vádlott által a csalás elkövetése során megszerzett összeg ez esetben is (1. tényállás) pontosan megállapítható volt.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéletábra a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdés alapján részben megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2015. év március hó 17. napján

. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bartkó Levente s.k.
előadó bíró

. Mató Ágnes s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 22.B.767/2012/23. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábra mint másodfokú bíróság 1.Bf.141/2014/13. számú ítéletében foglalt változtatás mellett a vádlott vonatkozásában jogerős és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2015. év március hó 17. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke